

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/27/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010174
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812010174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Stanislava Hájička v trestnej veci proti obžalovanému F. B. pre trestný čin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 (ďalej len Tr. zák.) prejednal na verejnom zasadnutí dňa 8. apríla 2013 odvolanie obžalovaného F. B. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. novembra 2012, sp. zn. 2T/52/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok sa z r u š u j e vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný F. B. o d s u d z u j e podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov účinnom do 31.12.2005 (ďalej len Tr. zák.) s použitím § 53 ods. 1, 2 písm. a/, b/, ods. 3 Tr. zák. a § 438b Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 498/2008 Z. z. na peňažný trest vo výmere 5.000 Sk (päťtisíc slovenských korún), t. j. 166 (stošesťdesiatšesť) Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. sa obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) dní.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 14. novembra 2012, sp. zn. 2T/52/2012, bol obžalovaný F. B. uznaný za vinného z trestného činu výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1.4.2005 okolo 23.30 hod. v bare Karibic v Diviackej Novej Vsi, okres Prievidza odsúdený P. A. prišiel ku stolu, pri ktorom sedel poškodený X. X.k, strkal do poškodeného, chytil ho pod krk a volal ho pred bar, päťami sa snažil opakovane udrieť poškodeného, ktorý sa úderom vyhol a keď na obranu poškodeného vystúpil P. L., útok odsúdený P. A. obrátil proti nemu, poudieral poškodeného päťami, pričom spolu spadli na zem, a vtedy na ležiaceho poškodeného P. L. zaútočil obžalovaný F. B., kopal poškodeného do chrbta, odsúdený P. A. a obžalovaný F. B. opäť spoločne napadli poškodeného X. X., bili ho päťami, v dôsledku čoho poškodený X. X. a P. L. utrpeli menšie zranenia, ktoré si lekárske ošetrenie nevyžiadali.

Za tento trestný čin bol obžalovaný F. B. odsúdený podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 59 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu 13 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. bol poškodený X. X. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení napadol odvolaním obžalovaný F. B. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu s poukazom na svoje obhajobné tvrdenia pred okresným súdom poukazyval na to, že keď videl, ako pokračovala bitka medzi P. A. a P. L., snažil sa ich dať od seba preč, aby sa prestali biť a napádať, ale žiadneho ležiaceho P. L. nenapadol, ani ho nekopal do chrbta a rovnako nenapadol a ani neudieral päťami X. X.. V čase, keď od seba oddeľoval P. A. a P. L., aby sa prestali biť, tak vlastne kopol P. A.. Podľa názoru obžalovaného okresný súd vyhodnotil nesprávne celé dokazovanie i svedecké výpovede, ktoré boli protirečivé a rozporné, pričom svedkovia P. L., X. X. i F. K. si nepamätali podrobne a presne detaily i priebeh konfliktu, od ktorého ubehlo vyše 7 rokov. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý nebol doposiaľ súdne trestaný a z miesta bydliska má pozitívne hodnotenia, ako aj na okolnosti prípadu a čas 7 rokov, ktorý odvtedy uplynul, sa domnieval, že celý prípad mal byť riešený v priestupkovom konaní. Podľa názoru obžalovaného okresný súd nezohľadnil ani poľahčujúce okolnosti, preto trest uložený okresným súdom považoval za nespravodlivý, prísny a mimoriadne tvrdý. Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby vo veci sám rozhodol tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby z dôvodu, že skutok nie je trestným činom a ani nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol odvolanie obžalovaného F. B. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 12. marca 2013, na verejnom zasadnutí preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov o vine a treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného F. B. je dôvodné len vo výroku o treste. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o výpovede obžalovaného F. B., ale predovšetkým o svedecké výpovede P. L., X. X. a F. K. tak z hlavného pojednávania, ako aj z prípravného konania, o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania. Svoje skutkové zistenia dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného F. B.. Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktoré jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovaného F. B. zo spáchania žalovaného skutku spoločným konaním s už právoplatne odsúdeným P. A.. Odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam preto nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného F. B. zhodne s obžalobným návrhom ako trestného činu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 202 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, preto ani v tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním jeho obhajobných námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za opodstatnené a preto v podrobnostiach poukazuje na vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnemu posúdeniu konania obžalovaného, s ktorými sa stotožnil.

Okresný súd však pochybil pri ukladaní trestu obžalovanému F. B.. Nedostatočne totiž prihliadol na okolnosť, že obžalovaný je osobou, ktorá vedie riadny život, nebol doposiaľ súdne trestaný ani priestupkovo postihnutý a od spáchania skutku uplynula doba takmer osem rokov. Tieto okolnosti znižujú konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu a odôvodňujú u obžalovaného

záver, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 13 mesiacov je neprimerane prísny a že jeho nápravu a prevýchovu z hľadiska účelu trestu predpokladaného v ustanovení § 23 ods.1 Tr. zák. možno dosiahnuť aj iným druhom trestu a to trestom peňažným so stanovením primeraného náhradného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené dôvody odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného F. B. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a pochybenie okresného súdu napravil tak, že obžalovanému uložil peňažný trest vo výmere 166 Eur (5.000 Sk) a súčasne pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 14 dní. Takto stanovený peňažný trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v § 31 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.